

Kenstrivadeg danevelloù berr

e
brezhoneg

Àr Zouar Alre
En Pays d'Auray

An danevelloù priziet e 2019

*Ur genstrivadeg kinniget get TI DOUAR ALRE
Ti ar brezhoneg ha sevenadur Breizh àr Zouar Alre*

WWW.TIDOUARALRE.COM

ti
douar
alre

Kred foto : Lucie Tortellier, Margot Courtin. Ur foto bet priziet da geñver diwezhañ ralli foto niverel Un Automne Autrement 2018 / Bro Alré Gouil Bamdé 2018.

TAOLENN

Rummad an oadourien

Kentañ priz : <i>Ar vag tasmant</i> get Yvonne Jaouenn	p. 4
Eilvet priz : <i>Santig ar mor</i> get Jean de la Herverie	p. 5
Eilvet priz (rampo) : <i>C'hoari koll</i> get Myryam Guillevic	p. 6-7

Rummad ar re edan 18 vlez

Kentañ priz : <i>Hunvre betek ar mor</i> get Valentine Feraudy	p. 8
Eilvet priz : <i>Anaon ar bae</i> get Thaïs Guillotin	p. 9-10
Trivet priz : <i>Ar redadeg-vor</i> get pempveidi skolaj Itr. Varia a Esperañs	p. 11

Gourc'hemennoù ar juri : <i>Sam</i> get Anna Daniel	p. 12
--	-------

*Trugarez da Lucie Tortelier ha da vMargot Courtin
da vout roet deomp an aotre d'ober get o luc'hskeudenn.*

AR VAG TASMANT

Get Yvonne Jaouenn

An den a gerzhe abaoe devezhioù ha devezhioù, ur sac'h war e gein hag ur gartenn-hent en e zorn. Hir e oa bet an hent hag e oa skuizh. Erruet war an oad e sellas ouzh ar mor. An den a chomas a-sav, sebezet. Ne grede ket e zaoulagad ! Aze, dirazañ, e wele ar vag, ar vag tasmant, an hini en doa klasket abaoe bloavezhioù ha bloavezhioù.

Gwechall... en doa lavaret un den kozh ha fur dezhañ : *“Pa weli ar vag tasmant e ouii out degouezhet e penn an hent ; henezh eo a zegaso ac’hanout war-zu enezenn al levenez !”*

Yaouank-flamm e oa p'en doa kroget e glask. Ergerzhet en doa broioù a bep seurt, tremenet dreist menezioù, treuzet dezerzhioù skornet. Gwelet en doa broioù brezel etrezo, broioù gant tud pinvidik, broioù gant tud paour. Talet en doa ouzh gwallamzerioù ha korventennoù, liñvadennoù ha sec'hor.

Trec'het en doa war an aon, an digalonegezh, ar yenijenn, an naon, ar skuizhder. Ne oa ket ehanet a-hed an hent ha dalc'het kousto pe gousto. Ha bremañ e wele penn an hent.

An den a chomas a-sav, bamet ! Kavet en doa ! War-lerc'h e kouezhas war e zaoulin hag ar gartenn-hent o kouezhañ war an traezh. Deuet e oa a-benn !

Neuze e savas en-dro hag e redas betek ar mor. Ar vag tasmant a oa é chortoz anezhañ, bez e c'helle mont kuit war-zu enezenn al levenez. A-greiz tout ez eas diwar wel er vrumenn gant ar vag.

War an draezhenn ne chome nemet ul levr horjellet gant an avel hag ar gwa-gennoù. War ar pajennoù hejet-dihejet get an avel e c'helled gwelout roudoù hentoù. An den n'en doa ket ezhomm ken anezhe.

Un nebeut devezhioù goude e tremenas ur paotr bihan war an draezhenn. Al levr a welas, a zastumas hag eñ d'hen digor ha da sellet e-barzh.

Neuze e tiwanas un hunvre en e benn : pet beaj a c'hellfe ober gant ar skoazell al levr-se ? Evel un teñzor e kasas al levr gantañ hag ez eas kuit e galon leun a levenez. Un istor all a groge.

SANTIG AR MOR

Get Jean de la Herverie

Re a labour en doa bet an aotroù Doue e-pad ar mizioù tremenet, setu en doa goulennet get e sent sikour getoñ muioc'h eget n'o doe graet beteg henn. Ha setu an holl sent oc'h ober monet-ha-donedoù ag er Baradoez d'an douar, o postal a-du hag a-dal, o redeg par ma c'hallent, evit ma vefe achu da vat get ar brezelioù, get ar c'hleñvedoù, get an naon hag an direizhted a red dre ar bed-mañ evel ma gresk al linad er jardrinoù dilezet. Ha petra c'hoarveze ganeomp-ni e-pad kehid-se ? E Breizh e oa ur bochad labour evit santez Anna ha bec'h ivez evit sant Erwan, sant Korneli, sant Wigner hag o c'hensorted. Sant Tu-pe-du a oa bet lakaet d'ober war-dro ar jiletoù melen.

Met ar sent-se ne oant ket a-walc'h evit al labour spontus a oa d'ober...

Setu e oa bet goulennet get sant Piér goprañ sent nevez.

Unan oa bet ambochet getañ ha prezantet d'an Aotroù Doue, met hon Tad, hag a gomañse mont war an oad, en doa disoñjet e anv. Gwelet mat a rae peseurt tres oa warnañ, ur paotr lart gwisket drol get sort pneuioù gwenn farsus. Unan gouest da vont gant an dour ha nompas d'ar strad, ur sant Fluc-tuat-nec-mergitur m'ho peus c'hoant.

Dav eo da bep sant nevez gober e virakloù. Kevredi gentañ hennezh a voe d'ober war dro ar re a oa war ar mor.

Spontus abominapl e oa bet an amzer en nozvezh-se a-bezh. Ne baoueze ket ar barramzer. Dirollet e oa mor Breizh, mor Irwazh kement hag ar mor bras. Chomet e oa an darn vrasañ ag ar bagoù er porzhioù hag o akipajoù en davarnioù. Bout e oe neoazh teir vag gwallgaset gant an houlennoù e mor bihan Gwened. Ur regadeg e oent oc'h ober pa savas ar fall amzer. Buan e voe roeget o gouelioù, beuzet ar motor ha torret ar stur, Ar G.P.S. ne yae ket mui en dro. Soñjal a rae ar vartoloded e oant tost da vervel.

Setu ar sant nevez o tiskenn ag ar Baradoez hag o c'hwezañ kreñvoc'h eget ar seizh avel. An teir vag ne oent ket pell oc'h en em gavet war ar ribl.

An aotroù Doue a oa en neñvoù, azezet en ur gador-vrec'h, sant Piér doc'h e gosté. Ha sellet trema an Douar. Setu e zaoulagad paret war hor mor bihan,
« Petra emañ hol labous oc'h ober ? » a c'houlas digant Piér.

Piér a sellas dre e lunetenn-hirwel. « Me soñj ema o lakaad ul levr kartennoù evit o goudoriñ. Ya, kartennoù - hentoù int.... »

« Toui ! Sapre baltaz, ! » a laras an ao Doue. « Ar verdeidi-se n'int ket bet kollet war an douar. Ar c'hartennoù-se ne jaojant ket dezhe - kartennoù mor zo rekis kaout. »

Hag en un taol e teuas anv ar sant nevez d'e soñj.

« Ar sant Michelin-se, hemañ zo unan a-vat ! »

C'HOARI KOLL

Get Myryam Guillevic

Gast! Kollet omp !

- 'El just omp kollet, a huanad ma gwaz é tihuniñ etaldin.
- 'El just ? A c'houlennan, feuket.
- N'ous ket bet gouest biskoazh da vont da bourmen hep bout kollet ur mare bennaket, a respont-eñ hegaset.
- Perak n'az peus ket ma hentet neuze ?
- Skuizh-marv oan! Mes penaos e rez evit dihentiñ mod-se dalc'hmat ? A ouzhpenna. Biskoazh n'eus bet gwelet unan bennak ha n'eo ket ken dic'houest d'en em reteriñ.

Emañ é klask mestroniañ e vouezh mes klevet e vez e fulor. Petra a c'hellan respont ? Gwir eo n'on ket gouest d'en em reteriñ. Ha lies on kollet pa dan da bourmen. Ur wezh eo bet ret din chom da gousket er forest zoken rak kollet oan bet eraok an noz ha ne welen ket mui ar vinotenn. Adkavet 'm boa ma hent antronoz mes hir oa bet an noziad! N'eo ket souezhus eo-eñ inervet. Ar wezh-mañ en em gavomp en un hent-dall ha dirazomp emañ ar mor é ledanaat e vravite edan al loar é skediñ dousig. Arrestiñ a ran keflusker an oto ha ne glevomp nemet trouz an houlennou é chuchumuchat. Sioul eo ha brav-spontus. Chom a ra mut ma gwaz. Petra a c'hellehe lâret dirak kement a gaerder?

- Ma ne vehemp ket bet kollet hor behe c'hwitet an abadenn-mañ, emezon sioulik.
- Ha neuze ? Sellout a ra doc'h an aod, stardet e chajelloù.
- Mont a reomp da vale un tammig ? A ginnigan, get spi.
- Deomp, ma faot deoc'h, a huanad-eñ.

Diskenn a reomp ag an oto. Tenniñ a ran ma botoù ha mont a ran da lakaat ma zreid en traezh. Flour eo. Ha klouar. Gober a ra 'eldin ha trankilik e kerzhomp àr an draezhenn. Ne lâromp ger ebet. A-c'houde un nebeut mizioù ne gomz ket mui kalz. Prederiet eo get un dra bennak. Er gouiet a ran. Kudennoù get e labour ? Gwezharall e oa-eñ kustum da eskemm genin diàr-benn e gudennoù, ne ra ket mui bremañ. Ur vestrez en devehe ? Piv 'oar ? Sellout a ran doc'htoñ. Krizet eo e dal.

- Fañch, petra zo ? A c'houlennan dousik.
- Penaos 'ta, petra 'zo ? Adkavet en deus doc'htu un ton rust.

Analiñ a ran difonn ha don get dizesper.

- A-c'houde mizioù ous displijus genin, a zisplegan. N'hellan goulenn netra hep bout kaset da c'hwitellat.
- Ne vern petra ! Petra eh ous ec'h ijiniñ c'hoazh?

Daet eo taer ar respont. En em gavout a reomp bremañ e-tal ar reier. Un avelig
skañv a skuba hor blev. Klevet e vez c’hwezh ar bezhin ha gwelet e vez ar wa-
genn é tarzhiñ doc’h ar garreg. Takennoù dour a resevan ha gleb eo traoñ ma
bragoù. Hag a-daol-trumm, é sellout doc’h sioulder ar mor, doc’h braventez
al lec’h ha doc’h penn du an den e-taldin e tarzhan-me ivez. Dont a ra ar yu-
dadenn a zan ma c’halon, a zan ma c’hof memes. Hir ha poanius. Dasoniñ a ra
en noz, dazlammat a ra àr an houlennoù ha pellaat a ra davet an dremmwel.
Treiñ a ran ma fenn àr-zu ma fried. Emañ é sellet doc’hin, badaouet. Hag en
un taol e krogan da redek betek an oto. Digoriñ a ran ar c’houfr, kemer a ran
e valizenn hag he laoskan àr vord an hent. A-bell en deus komprenet. Redek a
ra-eñ ivez mes pa arru e-tal ar c’harr-tan eh on dirak ar rod-stur ha lañset eo
ar c’heflusker dija. Digoriñ a ran ar fenestr ha banniñ a ran dezhoñ e zoug-pa-
perioù hag e hezougen ha kuit! Sellet a ran doc’htoñ er c’hilseller. Emañ é
tifrañjal. Emañ é huchal moarvat ivez rak gwelet a ran e veg digor-bras mes
ne glevan tra erbet. Treiñ a ran e korn ar straed hag en em gavet a ran àr an
hent-bras. Dirazon an noz teñval. Hag ar frankiz.
Huanadiñ a ran, disammet ha poueziñ a ran àr an droadikell. C’hoari koll pe
c’hounit ? An dazont her lâro.

HUNVRE BETEK AR MOR

Get Valentine de Feraudy

An heol 'oa savet abaoe pell pa zihunas Diaoulig. Ne cheñche ket kalz a draoù, rak e-lec'h ma veve Diaoulig ne dremene ket gouloù an deiz. Mes ne chome ket kalz amzer dezhoñ da zijuniñ. Ha ne vehe koutant ar mestr. Abaoe e c'hanedigezh e servije Diaoulig ar mestr.

Ar mestr a oa drouk, skornet e galon. Ne blije ket dezhoñ ar faltazi hag ar jabadao. Kontrol mik Diaoulig a oa plijet bras get al levenez ha get tout ar pezh a oa e bed an dud ; an heol, ar c'hoadoù, ar geot, an oabl... Ha dreist holl ar mor, an aod, an inizi... Na plijus e oa, sur mat, ar vuhez duhont... Mes ar vuhez a oa èl ma oa ha Diaoulig a veve en Ifern, pik achu !

Neuze, e yas Diaoulig da labourat evit e vestr. E-pad an noz e oa diskennet en Ifern tud nevez hag e oa ar mestr o varniñ anezhe. Ret e vo da z/Diaoulig hentiñ anezhe, respont d'o goulennoù skuizhus èl : « Ha marv on ? » pe « Pelec'h emañ ? » hag all hag all... Ha diaoulig a respontahe : « Ya marv oc'h », « En Ifern oc'h , Aotroù » hag all hag all...

Met hini, e mesk strollad an dud nevez marvet, e oa un den, gwisket èl an dud àr ar skeudennoù skritellet e mougev Diaoulig. Ur c'habiten ! Ha sur a-walc'h unan ag ur vag vras, get tout ar medalennoù alaouret, a oa doc'h e vantell.

Buan, buan e vountas Diaoulig an dud nevez marvet hag en em lakaas dirak ar c'habiten. Ha eñ da c'houlenn a bep seurt traoù get ar c'habiten : « Penaos 'oa ho pag ? », pe « Penaos eo ar mor ? » hag ar c'habiten da respont dezhoñ...

Pa guzhas an heol n'en doa ket achu Diaoulig tabutal get ar c'habiten. Mes an amzer a adaptas anezhe hag e voe ret d'ar c'habiten monet da vro ar re varv... Mes a-raok monet kuit e roas ar c'habiten da z/Diaoulig ur gartenn ! Àrnezhi e oa treset bigi, inizi, kevandirioù... Ur gartenn gaer ! Pa sonjas Diaoulig trugarekaat anezhoñ e oa aet kuit dija ar c'habiten.

Trist un tammig, e tistroas Diaoulig en e vougev. Kollet en doa ur mignon. Ne oa ket chomet pell ar c'habiten met a-walc'h evit ma taent da vout mignoned. Pa azezas Diaoulig àr ur maen er vougev, e sellas doc'h ar gartenn... Kollet en doa ur mignon met kavet en doa un dra ken pouezus, avat ; ar spi da vonet kuit un deiz bennak, dizoloiñ ar mor é heuliiñ ar gartenn.

Eilvet priz

Rummad ar re edan 18 vlez

ANAON AR BAE

Get Thaïs Guillotin

O sellet ouzh ar mor e oan. E donvor porzh Douarnenez e oamp gant ma skipailh war ma bag-pesketa. Ar baotred a oa oc'h adsevel ar rouedoù leun a sardin. Sioul e oa ar mor hag an heol a oa o sevel. Brav e vez ar mintinioù e miz Du ha yen eo an amzer. Plijout a ra din bout amañ.

Un nebeud amzer diwezhatoc'h e oamp o werzhañ ar pesked er c'hoc'hu. Diaes a-walc'h eo an aferioù er mare-mañ, nebeutoc'h-nebeutañ a besked a vez hag ar prizioù a ya war zigresk rak an dud n'o deus ket arc'hant ken. Diaes e teu da vout leuniañ ar c'heflusker. Ma zud a oa pesketourien ivez hag aesoc'h e oa al labour gwechall, met kendalc'het 'moa gant an obererezh rak abaoe ma'z on bihan e vevan e bed ar besketourien.

Seizh eur hanter da vintin e oa hag echu e oa ar gwerzh. Izel e oa bet priz ar sardin c'hoazh met gwerzhet hon doa an holl varc'hadourezhioù.

War hent an distro d'ar gêr, e kreiz-kêr Douarnenez, e yan bep taol da gerzhout war an aod. Plijout a ra din ober se goude euriadoù-labour kalet er mor. Pa oan o pourmen ar mintin-se e welis, war an draezhenn, ul levr, ul levr gant kartennoù. Dastum a ris anezhañ evit sellet spisoc'h er gêr ha mont a ris kuit gant ma oto.

Sioul e oa an ti ha ma-unan e oan. Lakaat a ris al levr war an daol hag en digeriñ a ris. Ar planioù a ziskoueze Bae an Anaon ha gallet a ris gwelet e oa bet graet merkoù gant unan bennak, evel kroazioù e kreiz ar mor. Sur a-walc'h e sinifie un dra bennak... A-daol-trumm e teuas un eñvorenn d'am spered : pa oan bihan e ouie ma zad kontañ din mojennoù gant tud beuzet, tasmantoù ha bigi aet d'ar strad. Boemet e oan gant an istorioù-se met ne greden ket enno, ne oa ket posubl !

Graet 'moa ma soñj. Warc'hoazh ez afen betek ar porzh ha kemer a rafen ma bag evit mont betek Bae an Anaon da welet petra en em gave dindan ar merkoù kevrinek.

E-pad an noz e sonjis er pezh a c'hellfen kavout : Un teñzor ? Ur vag-vorlaeron ? Ne ouien ket. Aet e oan da gousket abred met n'em boa ket kousket mat rak re a c'houlennoù a droe em fenn.

Ma dihuner a sonas da 6e. Gwiskañ a ris buan ha buan dilhad tomm evit gallet chom er-maez e-pad tout an devezh ha loc'hañ a ris. Sioul e oa ar porzh. Abred e oa met ar besketourien a oa aet kuit dija. Pignat a ris er vag ha lakaat a ris ar c'heflusker da vont war-raok. Yen e oa an amzer ha glav a oa. Mennet e oan da dizhout ar pal avat.

Goude un nebeudig o vageal hag o tremen dirak ur bern porzhioù bihan leun

a livioù e welis Beg ar Van dirazon ha goude bout tremenet hebiou ez is tre e Bae an Anaon.

Ar poent kentañ a oa merket pell diouzh an aod, en donvor. Pa'z arruis tost eus ar merk e krogas an avel da c'hwezañ kreñvoc'h hag ar gwagennoù a oa brasoc'h ivez. Dindan ar mor e spurmantis ur vag veur hag a seblante bout kozh-tre, gant gwernioù uhel. Met dirapar e oa : gant an amzer ma oa chomet en dour en doa breinet tout.

Mont a ris war-zu ur poent all, tostoc'h diouzh an aod, hag ar wech-mañ e oa ivez ur vag goueledet dindan ar mor. Dindan pep poent e oa ar memes tra : ur vag, bihan pe bras, kozh pe get met ur vag peñseet ha tro-dro dezhe e oa bepred un aergelc'h iskis, evel ma vefe tud o fiñval e-kichen. Ar santimant am boa da vout spiet. Soñjal a ris neuze er mojennoù, en istorioù a veze kontet diwar-benn Bae an Anaon.

Met n'em boe ket amzer da brederiañ e-pad hir amzer rak a-greiz-holl e krogas an avel da c'hwezhañ kreñvoc'h hag ar glav a gouezhas fonnusoc'h. Koumoul du a c'holoas an oabl ha tasmantoù martoloded beuzet a zifoupas eus ar mor. Spontet e oan ! Redek a ris betek ar baol ha lakaat a ris ar c'heflusker da gerzhout. Ar vartoloded varv a oa doc'h ma heuliañ hag huchal a raent : « Kerzh kuit ! Kerzh kuit ! Laosk ac'hanomp e peoc'hl ! ». Damdreuzwelus e oant met gellet a raen gwelet o dremm distummet memes tra : paotred yaouank, gwisket gant rochedoù glas, gant toulloù du e plas o daoulagad. Fuloret e oant ha tostoc'h-tostañ doc'h ar vag. Ur c'hwez spontus a oa, ur c'hwez pesked ha dour-sall a evode deus oute. Tec'hout kuit a ris war zu maez ar bae ar buanañ ar gwellañ ha seul belloc'h ma yaen, seul siouloc'h e oa an oabl ha seul nebeutoc'h a dasmantoù a oa... hag a-benn ar fin ez arruis e donvor Bae Douarnenez.

An noz a oa oa serriñ, spontet e oan c'hoazh ha gortoz a ris un tammig a-raok distreiñ d'ar porzh. Goude ur frapadig amzer o klask sioulaat e tivizis dilestrañ ha mont d'ar ger.

Tout an istor-se a oa dreistkred met a-benn ar fin 'moa desket un dra bennak : gwir e oa ar mojennoù hag ar pezh a gonte ma zad din. A-raok e soñje din ne oant nemet istorioù evit ar vugale, met ar wirionez a oa gant ar re gozh.

Bremañ e kredin en holl vojennoù !

AR REDADEG-VOR

Get Pempveidi skolaj Itron Varia a Esperañs, Kleder

D'ur meurzh vintin, Anton a valeas war-zu an aod gant e glasad CE1. Divizet en doa kontañ dezho un istor faltaziek diwar-benn ur redadeg-vor.

Setu ar pezh a lavaras dezho :

“War un enezenn e Breizh e oa bet aozet ur redadeg-vor. Ret e oa ober tro an enezenn ar buanañ posubl. Un dek bag bennak a oa enskrivet.

Da zek eur e oa ar bigi dre lien prest da loc’hañ. Un den ispisial a oa o sellet outo. An Ankou marteze... Ar bigi a oa aet kuit buan. Met, troet e oa da fall ar redadeg. Dindan nebeut amzer ez eas meur a vag d’ar strad. Unan anezho a oa toull, abalamour m’he doa stoket ouzh ur roc’h. Unan all a voe tapet en ur gorventenn. Hag unan ziwezhañ a voe lonket gant un droenn-vor. An holl rederien-mor a oa bet beuzet. Teir bag all, bigi an arvesterien, a yeas d’ar strad, tapet ivez gant an droenn-vor.

An Ankou, laouen, a guitaas an enezenn. Serriñ a reas al levr a oa en e zaouarn. Hemañ a gouezhas war an traezh. Nebeut war-lerc’h ec’h echuas ar redadeg. Ar seizh reder-mor diwezhañ o doa graet tro an enezenn, met erruet e oant strafuilhet bras gant ar pezh o doa gwelet.

Ur reder, o tistreiñ d’e di dre an aod, a welas ul levr bras war an traezh. Lufrus e oa e c’holo. Tapout a reas al levr hag e tigoras anezhañ. Spontet e voe gant ar pezh a welas. Ar c’hwec’h vag aet d’ar strad a oa aze dirak e fri. Ouzhpenn-se e kleve mouezhioù an dud a oa war ar bigi. Huchal a raent “sikour, sikour”. Lomig a c’halvas ar re all da zont buan. Met, pa errujont e oa re ziwezhat. Serret e oa al levr en-dro. Lomig a glaskas e zigeriñ, met ne zeuas ket a-benn. Teurel a reas anezhañ er mor hag e tistroas d’ar gêr.”

Ar vugale, goude bezañ klevet an istor, a savas buan hag a redas war-zu ar mor. Ur bugel a welas ul levr lufrus ha bras war an aod. Huchal a reas hag e teuas buan ar re all da welet ar pezh a oa. Siwazh, el levr ne oa nemet ur gartenn-hent. Ne oa roud ebet ken eus ar bigi. Ar vugale, dipitet, a zistroas d’ar skol.

SAM

Get Anna Daniel (CM2, Muzilheg)

Sam eo ma anv. Daouzek vloaz on ha daou entan am eus : ar beajoù hag ar mor. Me am eus un dastumad levrioù beajiñ. Ma huñvre eo ober ur veaj war ur vag bras. Neuze e c'hallfen ober ur veaj en ur sellout ouzh ar mor. C'hwi ho peus c'hoant gouzout perak e karan ar mor hag ar beajoù evel-se ? Evit ar mor, me am eus atav karet anezhañ. Met evit ar beajoù, tout en deus kroget d'ur sadorn a viz Gouere e-pad ar vakansoù-hañv. War-dro eizh vloaz e oan. Me ha ma familh e oa war vord ar mor. Ma c'hoar ha ma c'herent a oa o kouronkañ. Me a oa ma-unan war an draezhenn o sellout ouzh ar c'houmoul. Met un dra a sachas ma evezh. Un dra e-tal din n'em boa ket gwelet a-raok. Ul levr. Sellet am eus pisoc'h, ha gwelet am eus e oa un levr beajiñ. Ur vag a oa treset warnañ. Pa oa deuet an eur da zont en-dro d'ar gêr, den ebet ne oa ket deuet da glask al levr, neuze m'eus kemeret anezhañ ganin. Me a oa o lenn al levr em gwele an noziad-se, ha ma mamm a oa deuet da reiñ ur pok din.

- Met, e-menn 'peus kavet se ? he deus goulennet en ur gemer al levr beajiñ.
- War an draezhenn, unan bennak en deus laosket e levr ha n'eo ket deuet da glask anezhañ. C'hoant 'm eus d'er lenn mamm, emezon, ha mamm da reiñ en-dro al levr din. Graet he deus ur pok din.
- Noz vat... a lâras en ur serriñ an nor. Met n'em boa ket klevet, rak o lenn e oan. Al levr a oa e galleg met ma zad en doa desket ar galleg din. E-pad an noz am eus huñvreet e beajoù war vag. Setu perak e karan kement-se ar beajoù.

Hiziv, tad en deus divizet da gas ac'hanomp - me ha ma c'hoar- d'ober ur bourmenadenn war vag. Me a oa laouen-bras, evel just !! Met ma c'hoar he dez droug-mor. Fentus a oa. Hi a oa ker glas evel ar geot !!!

Tadig en deus lâret en ur c'hoarzhin :

- Te n'out ket dour mor en-dro d'az kalon !!

Me am eus paset un endervezh mat kenañ !